

Sygn. akt III R C 360/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Zelek

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Rumin

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2018 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko małoletniemu M. G. reprezentowanemu przez matkę A. S.

o obniżenie alimentów

I. powództwo oddała,

II. zasądza od powoda K. W. na rzecz A. S. kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III RC 360/17

UZASADNIENIE

wyroku z 21 czerwca 2018 r.

Powód K. W. w pozwie z dnia 26.10.2017 r. domagał się obniżenia alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie sygn. akt III RC 17/13 na rzecz małoletniego syna M. G. z kwot po 700 zł miesięcznie do kwot po 100 zł miesięcznie, począwszy od 1 maja 2017 roku. Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dacie poprzedniego ustalania obowiązku alimentacyjnego pracował za granicą, że w sierpniu 2017 r. został zwolniony z pracy, mieszka teraz w Polsce z żoną i dwojgiem dzieci. Podawał, że nie może podjąć żadnej pracy również dlatego, że jego żona ma chory kręgosłup, planuje poddać się zabiegowi operacyjnemu i powód będzie się musiał zaopiekować żoną i dziećmi i z tych przyczyn nie jest w stanie łożyć na utrzymanie małoletniego więcej niż po 100 zł miesięcznie. Podnosił, że matka małoletniego zawarła związek małżeński, urodziła drugie dziecko, że jej sytuacja jest znacznie lepsza niż powoda oraz, że obniżenie alimentów zrekompensuje należne małoletniemu pozwanemu świadczenie z programu 500+.

Przedstawicielka ustawowa matka małoletniego pozwanego M. A. S. wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że powód nie wykazał okoliczności uzasadniających obniżenie alimentów, że powództwo opiera się jedynie na gołosłownych twierdzeniach. Podnosiła, że powód nie przedłożył żadnego zaświadczenia, że jest niezdolny do pracy. Przez wiele lat pracował za granicą na różnych stanowiskach. Matka małoletniego podała, że nie są jej znane żadne okoliczności dotyczące stanu zdrowia powoda mogące powodować niezdolność do pracy. Zarzucała, że skoro powód jest utrzymywany przez żonę a mógł zapłacić w listopadzie 2017 r. jednorazowo kwotę 7.000 zł zaległych alimentów, jego sytuację finansową należy uznać za dobrą. Odnośnie kosztów utrzymania małoletniego pozwanego podała, że koszty te wzrosły do kwoty 1.250 zł miesięcznie. Matka powoda przyznała, że wyszła za mąż i urodziła drugie dziecko

oraz , że od kwietnia br. pracuje i osiąga zarobki w wysokości ok. 2.000 zł , ale wg niej powyższe okoliczności nie uzasadniają przeniesienia praktycznie w całości kosztów utrzymania dziecka na matkę.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Alimenty na rzecz małoletniego pozwanego M. G. ur. (...) ustalone zostały wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 26 czerwca 2013 r. sygn. akt III RC 17/13, w kwotach po 700 zł miesięcznie. W czasie ustalania tych alimentów powód od kilku lat pracował w Wielkiej Brytanii , miał stałą pracę i uznał alimenty do kwot po 700.-zł miesięcznie. Małoletni M. G. miał cztery lata. A. S. koszty utrzymania dziecka określała na 1.000 zł miesięcznie. Mieszkała z dzieckiem w domu swoich rodziców. Opłata za przedszkole małoletniego wynosiła 380 zł miesięcznie. A. G. (1) w tym czasie była w trakcie odbywania półrocznego stażu zawodowego za co otrzymywała 998 zł miesięcznie.

(**dowód** : zeznania A. G. , oświadczenie pozwanego – w aktach SR w N. S. sygn. akt III RC 17/13).

Powód od 2011 roku pracował w Wielkiej Brytanii. W kwietniu 2017 roku przyjechał do Polski i był na zwolnieniu lekarskim. W sierpniu 2017 roku został przez brytyjskiego pracodawcę zwolniony dyscyplinarnie z powodu nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy. Powód nie odwołał się od decyzji pracodawcy zagranicznego o zwolnieniu dyscyplinarnym , bo wg twierdzeń powoda decyzja o rozwiązaniu umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym została doręczona prawidłowo na znany pracodawcy adres w Anglii , a innego adresu dla doręczeń powód pracodawcy nie przedłożył. Powód nie zarejestrował się po dyscyplinarnym zwolnieniu z pracy w Wielkiej Brytanii jako bezrobotny , twierdził, że tego nie zrobił , bo i tak nie przysługiwałby mu zasiłek dla bezrobotnych .W/g twierdzeń powoda przez 5 miesięcy pozostawał on w leczeniu psychiatrycznym- ale żadnego zaświadczenia potwierdzającego takie leczenie nie przedstawił. . Ostatecznie powód został ubezpieczony przez żonę w KRUS, z tytułu posiadania przez nią gospodarstwa rolnego . W czasie pobytu w Polsce ukończył kurs spawacza ale nie podjął pracy w tym zawodzie . Nadal nie jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Mieszka z żoną i dwójką dzieci (2,5 i 4,5 l.) w Z. w województwie (...). Żona powoda jest właścicielką nieruchomości o pow. ponad 1 ha. Z zawodu jest tłumaczem j. angielskiego. Zajmuje się tłumaczeniami i udziela korepetycji. U E. W. stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i zakwalifikowano do leczenia operacyjnego odbarczenia i stabilizacji instrumentalnej kręgosłupa. Powód posiada wyuczony zawód operatora maszyn i urządzeń gastronomicznych, wykonywał pracę mechanika silników spalinowych, kucharza, barmana , pomocnika budowlanego a ostatnio pracował jako kierowca samochodów ciężarowych w Anglii . Powód nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności ani o niezdolności do pracy, nawet częściowej . Przed zwolnieniem dyscyplinarnym z pracy powód osiągał dochody po 600 funtów tygodniowo , czyli równowartość ok 3.000.-zł tygodniowo .

(**dowód:** zeznania powoda k. 70 -72, akt notarialny k. 4, wynik badania k. 5).

Matka małoletniego pozwanego we wrześniu 2015 roku zawarła związek małżeński. Mąż A. S. zarabia ok. 2.500 zł miesięcznie. W marcu 2016 roku urodziła drugiego syna. Jest zatrudniona w przedszkolu. Zarabia ok. 2.000 zł miesięcznie. Cierpi na cukrzycę. Wg jej twierdzeń na utrzymanie małoletniego pozwanego wydaje ok. 1.250 zł miesięcznie w tym: wyżywienie - 500 zł, ubranie - 150 zł, środki czystości 50 zł, leczenie – 50 zł, rekreacja – 100 zł, wydatki na szkołę – 100 zł, treningi piłkarskie – 120 zł, koszty mieszkania 200 zł. Alimenty na rzecz małoletniego pozwanego były przez powoda płacone nieregularnie , matka zmuszona była wystąpić o egzekucję alimentów, a po złożeniu wniosku egzekucyjnego powód dokonał zapłaty zaległych alimentów (za okres od stycznia do października 2017) w kwocie 7.000.-zł , w 2018 r powód uiścił jeszcze łącznie 2.600.-zł .Matka pozwanego zaprzeczyła aby na rzecz małoletniego M. wypłacane było świadczenie z programu 500+ , podnosząc, że świadczenie takie przysługuje na drugie dziecko.

(**dowód:** zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego k. 72 i 73, zaświadczenie z akademii piłkarskiej k. 64, odpis skrócony aktu urodzenia k. 65)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów. Zeznaniom powoda K. W. Sąd dał wiarę jedynie w części. Sąd nie dał wiary zeznaniom w zakresie w jakim powód twierdził, że utracił zdolność

do wykonywania pracy. Jest to okoliczność, którą co do zasady należy wykazywać stosownymi orzeczeniami o niepełnosprawności lub o niezdolności do pracy i zaliczeniu do grupy inwalidzkiej. Za niewykazane przez powoda należy także uznać twierdzenia, że powód od pół roku przebywał na zwolnieniu lekarskim i był leczony w poradni specjalistycznej, nie przedłożył na tę okoliczność żadnych dokumentów, zaświadczeń, orzeczeń, dokumentacji medycznej. Zeznania powoda zawierały wiele sprzeczności. W pozwie twierdził, że jest niezdolny do jakiegokolwiek pracy, na rozprawie zeznał, że uważa jedynie, że nie może już pracować jako kierowca. Stwierdził jednocześnie, że niedawno zrobił kurs spawacza, dołączając do długiej listy swoich umiejętności zawodowych także kwalifikacje do pracy w zawodzie spawacza. Jest nieprawdopodobne, że powód mieszkając z żoną przynajmniej w przybliżeniu nie jest w stanie podać wysokości jej dochodów, w sytuacji twierdzeń, że to żona ponosi koszty utrzymania siebie, dzieci i powoda. W ocenie Sądu powód nie przedstawia swojej sytuacji majątkowej zgodnie z rzeczywistością.

Sąd nie dał wiary również twierdzeniom powoda, że, powód nie może podjąć pracy bo musi zajmować się żoną i dziećmi. Z zaświadczenia lekarskiego i wyniku badania radiologicznego wynika, że u E. W. stwierdzono jedynie ześlizg kręgu i przepuklinę kręgosłupa i zakwalifikowano na zabieg, a nie że żona powoda jest niezdolna do samodzielnej egzystencji, wymaga opieki osoby trzeciej lub, że jest niezdolna do opieki nad dziećmi. Z zeznań powoda wynika, że źródłem utrzymania całej rodziny są dochody z pracy żony, co wyklucza możliwość przyjęcia, że jest ona do pracy niezdolna i wymaga opieki. Powyższe nie daje podstaw do przyjęcia za wiarygodne twierdzeń, że powód jest niezdolny do pracy z powodu konieczności sprawowania opieki nad żoną i dziećmi.

Zeznania A. S. były spójne, logiczne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach. W ocenie Sądu deklarowane koszty utrzymania małoletniego pozwanego biorąc pod uwagę wiek pozwanego i przeciętne koszty utrzymania dziecka w wieku pozwanego kształtują się na nieco niższym poziomie od podawanych przez matkę pozwanego i należy przyjąć, że jest to kwota ok. 1.100.-zł miesięcznie.

Żadna ze stron nie kwestionowała okoliczności wynikających z powołanych dokumentów i akt sprawy III RC 17/13, a wiele z nich strony zajmując stanowisko procesowe i zeznając wprost potwierdziły.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą dla zmiany orzeczenia w zakresie obowiązku alimentacyjnego (zarówno podwyższenia jak i obniżenia alimentów) jest art. 138 k.r.o., stanowiący, iż zmiany takiej można żądać w razie zmiany stosunków. Badaniu Sądu podlega zatem czy sytuacja majątkowa, zarobkowa strony obciążonej obowiązkiem alimentacyjnym oraz uprawnionej do otrzymywania alimentów, uległa zmianie. Przez zmianę stosunków rozumie się zatem zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie lub zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Obowiązek wykazania zaistnienia zmiany stanu faktycznego, który uzasadniałby zmianę wysokości alimentów – stosownie do art. 6 kc – ciążył na powodzie. W okolicznościach przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż powód nie wykazał zasadności powództwa o obniżenie alimentów.

W przedmiotowej sprawie uwzględnić należy także przepis art. 136 k.r.o. zgodnie z którym jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem alimentów osoba, bez żadnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób doprowadziła do jego utraty albo zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany dla zakresu świadczeń alimentacyjnych.

Obowiązek alimentacyjny K. W. został ustalony co do wysokości wyrokiem z dnia 26.06.2013 Sadu Rejonowego w Nowym Sączu w sprawie III RC 17/13. Bezsprzecznie koszty utrzymania małoletniego pozwanego od daty ustalenia alimentów w ostatniej wysokości – nie obniżyły się, a w każdym razie powód okoliczności tej nie wykazał. Przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy należało także uwzględnić, że dla ustalenia wysokości alimentów decydujące są

majątkowe i zarobkowe możliwości osoby zobowiązanej , a nie dochody uzyskiwane faktycznie . Przez ustawowe określenie „ możliwości zarobkowe i majątkowe „ należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody faktycznie uzyskiwane ze swojego majątku , lecz również te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności oraz stosownie do swoich sił fizycznych i umysłowych . Pozwany nie wykazał aby był niezdolny do pracy lub ograniczony w możliwościach zarobkowych Pozwany posiada możliwości pracy w kilku zawodach , kwalifikacje i doświadczenie w pracy kierowcy samochodu ciężarowego , także za granicą , a działalność tego rodzaju daje możliwości uzyskiwania wysokich dochodów zarówno za granicą jak i w Polsce . Powód po dyscyplinarnym zwolnieniu z pracy w Anglii nie zarejestrował się jako bezrobotny, pozbawiając się chociażby możliwości skorzystania z ofert pracy Biura Pracy, nie wykazał żadnej inicjatywy w poszukiwaniu zatrudnienia, ograniczając się do gołosłownych stwierdzenia ,że stan jego zdrowia nie pozwala na pracę w charakterze kierowcy albo ,że żadnej pracy podjąć nie może z uwagi na konieczność opieki nad żoną i dziećmi po operacji żony – przez okres roku . Od czasu rozwiązania z powodem pracy w trybie dyscyplinarnym upłynął okres 10 miesięcy ,a powód nie podjął żadnych działań mających na celu należyte wykorzystanie posiadanych możliwości zarobkowych .

W toku postępowania dowodowego wykazane zostało ,że powód w listopadzie 2017 dokonał zapłaty kwoty 7.000.-zł tytułem zaległych alimentów ,w 2018 r uiścił z tego tytułu kwotę 2.600.-zł, co uzasadnia przyjęcie, że powód dysponuje środkami finansowymi wyższymi niż deklarowane (a w zasadzie twierdzeniom ,że żadnych środków finansowych powód nie posiada) .Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda ,że kwotę 7.000.-zł pożyczył od swojej matki ,w sytuacji gdy powód okoliczności tej nie wykazał, a nadto gdy sam zeznał, że matka ma niską emeryturę 900.-zł i nie mogłaby płacić alimentów na wnuka po 700.-zł miesięcznie .

Uwzględniając powyższe w ocenie Sądu powód zobowiązany jest alimentować małoletniego syna dotychczasowymi kwotami po 700.-zł miesięcznie , kwoty te są adekwatne do potrzeb małoletniego pozwanego i do prawidłowo wykorzystanych możliwości zarobkowych powoda. Uwzględnić należy także, że nawet w sytuacji gdy po ustaleniu alimentów na rzecz małoletniego pozwanego sytuacji rodzinna powoda uległa zmianie – urodziło się dwoje dzieci z małżeństwa powoda , to przy prawidłowym wykorzystaniu możliwości zarobkowych powoda jest on w stanie ponosić koszty utrzymania 3 swoich dzieci. Przy ocenie tej należy uwzględnić , że w sytuacji gdy powód dopuścił do utraty pracy dającej tygodniowe dochody (wg twierdzeń powoda po 600 funtów czyli ok 3.000.-zł tygodniowo) to brak jest podstaw do pominięcia lub nie uwzględnienia tej okoliczności przy rozstrzygnięciu sprawy . Z zeznań powoda wynika ,że nie kwestionował on trybu rozwiązania z nim umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym oraz ,że powód nie podjął żadnych działań zmierzających do zmiany tej decyzji, która skutkowałą utratą pracy dla powoda – i uzasadnia zastosowanie rygору z art. 136 k.r.o .

Należy także uwzględnić ,że nie zmieniła się istotnie sytuacja matki małoletniego pozwanego .W dacie wyrokowania w poprzedniej sprawie matka powoda z tytułu stażu otrzymywała 988.-zł i oprócz małoletniego M. nie miała na utrzymaniu innych osób. .Obecnie osiąga dochody około 2.000.-zł netto, ale oprócz małoletniego pozwanego ma na utrzymaniu drugie dziecko W okolicznościach przedmiotowej sprawy zasadne jest także uwzględnienie , że matka spełnia swój obowiązek alimentacyjny względem małoletniego pozwanego poprzez osobistą pieczę i staranie o wychowanie i utrzymanie syna , sprawując nad nim codzienną pieczę, wykonując wszelkie niezbędne czynności , bowiem powód spotyka się z synem tylko okazjonalnie i jego udział w wychowaniu i opiece nad synem ogranicza się do tych spotkań. Cały ciężar opieki i wychowania dzieci obciąża ich matkę, co także musi mieć wpływ na zakres obowiązku alimentacyjnego ,a przy żądaniu obniżenia alimentów do kwot po 100.-zł miesięcznie praktycznie zobowiązana byłaby do ponoszenia kosztów utrzymania syna w całości .

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji w oparciu o powołane tam przepisy a kosztami sądowymi obciążono Skarb Państwa.

W związku z wynikiem procesu (art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego) od powoda na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego należny był zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.800 złotych zgodnie ze stawką ustaloną w § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2016 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie , a zasądzenie z tego tytułu w

p-kt II wyroku kwoty 1.200.-zł podlegać będzie weryfikacji w ramach kontroli instancyjnej .

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć powodowi
2. K.. 14 dni od doręczenia
3. Doręczyć powodowi odpis zażalenia z 28.06.2018 pozwanego z pouczeniem o sposobie i terminie złożenia odpowiedzi na zażalenie